

גואל בנו | צילום: אפי שריר

"המוטיבציה בשמיים". שיעור בתיכון המקיף בבית ג'אן

בית ג'אן דילגה למקום
השלישי באחוזי הזכאות
לבגרות בישראל.
אז מה הסוד של היישוב
הדרוזי? מערכת חינוך
תומכת שלא מוותרת
לאף תלמיד, אבל גם
השקעות כספיות גדולות
של המדינה. המסקנה:
הזרמת כספיים למקומות
נוספים תחולל גם
שם מהפכה

לומדים לנצח

הארץ שנבחרו בקפירה מתוך 700 מועמדים ללמוד באמריקה במשך שנה תמימה כחלק מפ" רויקט מטעם שגרירות ארה"ב בישראל. צעד לא קטן בחברה הדרוזית השמרנית. אביה עורך דין ואמה מורה לערבית. אחותה התקבלה ללימודי רפואה בטכניון. בינתיים היא כבר מתכוננת ללימודי משפטים וחולמת לעסוק בפוליטיקה כדי לקדם ולשנות את פני החברה הדרוזית. "המורים לימדו אותנו על חשבון הזמן הפרטי שלהם, ודירבנו אותנו להשיג ציונים גבוהים", היא אומרת. "הם הביאו לנו דוגמאות של אנשים שהצליחו להגיע רחוק כדי לדרבן אותנו, וזה עזר. לתושבים בכפר אין כסף לשיעורים פרטיים, לכן האחריות של התלמידים היא ללמוד ולנצל את מה שבית הספר מעניק".

ואל סרבוך, תלמיד י"ב במגמת פיזיקה ומי תמטיקה, שמתכוון להתגייס לשייטת 13, אומר שהמוטיבציה היא המפתח להצלחה. "המורים חיזקו לנו את האגו, שוחחו איתנו על העתיד, על מקצועות שבהם נוכל למצוא עבודה הולמת ומכובדת. המוטיבציה הגיעה לשמיים. בזכותם התחלתי להאמין בעצמי. יש לי חברים בבתי ספר אחרים, שלמורים לא אכפת אם הם לומדים או אפילו מגיעים לבית הספר. אצלנו, אם תלמיד לא מגיע בבוקר, המורה מתקשר, מתעניין, ולפעמים גם מגיע עד לבית התלמיד לדעת מה קורה איתו". ומה הלאה? עלי סלאחה, מנהל בית הספר, אומר שלפי הנתונים שבידיו בית הספר כבר מדורג במקום הראשון לשנת 2013, לאחר שכל 188 התלמידים עברו בהצלחה את בחינות הבגרות. "אנחנו במקום הראשון לפני כוכב יאיר ולפני שהם, אנחנו בפסגה. החלום שלי הוא להישאר שם, וכמה שיותר". ויש לו חלום נוסף – לראות את המדען הראשון מבית ג'אן שיזכה פרס נובל. "זה אפשרי", הוא אומר בביטחון מוחלט, "זה בהחלט אפשרי".

מסביר "למדנו לפעמים 12 שעות ויותר ביום. פשוט לא ויתרו לנו. בית הספר פתוח גם בשישי וישבת, והמורים. החדירו לנו לראש כמה קשה להצליח בחיים בלי לימודים".

"שלא תחשוב שאנחנו שונים מאחרים, אנחנו פשוט עובדים מאוד קשה, לפעמים אפילו יותר מהאחרים", אומרת רנה חמוד, תלמידת י"ב במגמת לכימיה ובביוכימיה שחולמת הגדול הוא להיות מדענית. "כדי להגיע כמה שיותר גבוה, חייבים להשקיע, להתעסק ולא לוותר. גם לראגה לכל תלמיד יש חלק חשוב בהצלחה. אני, לדוגמה, רציתי להיבחן חמש יחידות במתמטיקה. הציון שלי היה גבולי – 80 – אבל המורה העדיף אותי בכל זאת, כי הוא האמין ביכולות שלי".

המורה העיר אותי בבוקר

עם בוגרי בית הספר המצטיינים נמנית גם רימא עלי, שהתמחתה בפזיקה ובאלקטרוניקה. רימא הייתה אחת מתוך 15 תלמידים מרחבי

"בשנה הבאה במקום הראשון". הצלצול הגואל

נפתחה מגמה לחשמל ולאלקטרוניקה, הוא זכה במשרה, ומאז – במשך עשרים שנה – הוא שם, מאוהב בעבודתו. "אין אצלנו תלמידים שנכשלו, יש אצלנו תלמידים שעדיין לא הצליחו, והאמונה ביכולת של כל אחד ואחד תעזור גם להם להצליח", הוא אומר.

אין לנו בית ג'אן אחרת, מצטרף לשיחה מנהל בית הספר. "המשאב האנושי הוא החשוב ביותר, ולצידו – שעות התגבור הרבות, הימים המרוכזים לקראת הבחינות ומינויים נכונים של אנשי חינוך. לא עוד הראש המזרחי שעובד נגד ומחפש להתפלג, אלא שיתוף פעולה, הגברת המוטיבציה והאצלת סמכויות. לצד השמירה על המסורת, חייבים לחשוב על הקדמה, על מקומות עבודה ומשרות במשק הישראלי, להחזיר לתלמידים לראש שבלי השכלה אין להם מה לחפש בחיים".

עסאם קיס, תלמיד י"ב במגמה לפיזיקה ולאליקטרוניקה, מתכוון ללמוד בטכניון הנדסת מחשבים במסגרת העתודה האקדמית. "בית הספר משקיע בכל תלמיד ללא קשר לרמה האישית שלו", הוא

**המנהל הפדגוגי
ג'אל סעד: "המוטו
שלנו הוא שכל תלמיד
יכול להצליח אם נגרם
לו להאמין בעצמו. באחד
המקרים נסעתי להביא
לבחינה תלמיד שעבד
בקטיף, והוא הצליח בה"**

כשמהלך בית הספר המקיף בבית ג'אן, עלי סלאחה, נכנס לפני 13 שנים לתפקידו, הוא הציב בכניסה שלט ועליו כתוב: "מי שעמל משיג, ומי שזורע קוטף". משני צידי הסימטה הוצבו שני אריות כסמל לעוצמה. המוטו הזה מסמל יותר מכל את ההצלחה של בית הספר. שדורג השבוע במקום השלישי בארץ באחוזי הזכאות לבגרות לשנת 2012, עם 85.13 אחוזים. רק כוכב יאיר ושהם הקדימו את היישוב הדרוזי הגדול.

כשסלאחה נכנס לתפקידו בשנת 2000, נרשמו בבית הספר 12 אחוזי הצלחה – אם אפשר לקרוא לכך הצלחה. אבל הוא החליט לפתוח דף חדש. אז מה סוד ההצלחה? קודם כל טיפוח המוטיבציה והאמונה בקרב המורים והתלמידים. אבל כמוכר שזה לא מספיק. חלק נכבד מההישגים טמון בתוכנית לימוד עשירות, המצריכות כסף רב. **משרד החינוך – בשיתוף קרן רש"י ועמותת "יכולות" – פיתחו את תוכנית "סטארט" לקידום התלמידים החלשים במיוחד, והתוצאות החלו לזרום.**

אנחנו עובדים קשה

כבר בתחילת הדרך 33 תלמידים בעלי שבעה שליליים ויותר, שאיש לא נתן להם סיכוי, סיימו עם תעודת בגרות. "המוטו שלנו הוא שכל תלמיד יכול, אם ניתן לו את ההרגשה שהוא מסוגל ושהוא לא שונה מהאחרים", אומר המנהל הפדגוגי ג'אל סעד, מורה למתמטיקה ולמחשבים. "באחד המקרים נסעתי להביא לבחינה תלמיד שהחליט לעבוד בקטיף והוא הצליח בה".

סעד הוא ההוכחה המכרעת שאטור להרים ידיים, הוא נפלט מהלימודים בכיתה ח' והחל לעבוד כדי לעזור בפרנסת המשפחה. את לימודי הנדסת המכונות השלים לאחר הצבא. כשבבית הספר